

да го съхрани намъ на дълги години. Имаме си ний своя войска, вашо ни е чуждата? По-добрѣ да живѣемъ съ Турците, нежели съ Нѣмците.

По-нататъшните разговори не доведоха до нищо, особено когато на прѣрване другаритѣ на Данко захванаха да събиратъ въ името на дозволениятъ комитетъ различни даяци за книги и вѣстници, за свѣщи и за кавдѣла за българската цѣква, за обуша за учителитѣ, за да не ходятъ съ цагѣули, за равноси на комитета въ прививията и въ Цариградъ, за псдартци на консулитѣ, джандаритѣ и драгоманиитѣ на покровителствующитѣ дворове, за поддържане на капитуляциитѣ, за автономията, и Богъ знае още за какво.

Чербаржитѣ си почесваха главитѣ и плашаха звѣрчетата, което спорѣдъ проститѣ българскѣй народъ непрекъснато се вѣдятъ въ всѣки добръ челоуѣкъ; тѣ се почесваха, но плащаха, вашото дозволениятъ комитетъ не е по-легѣ отъ гърцкитѣ властници, може би ще се обърне къмъ помощта на заптитѣ и ще хвърли непокорнитѣ въ затвора; плащаха и гворяха: — Макаръ вѣй да кавяте че кавяцитѣ сж такива-сравева, но тѣ сж по-добри отъ васъ, не взиматъ отъ насъ даянци и за всичко си плащатъ съ пари; тѣ сж парска, наша войска, да имъ даде Богъ здравие!

Съ тия думи тѣ отишваха за истѣгленитѣ отъ тѣхъ грошове; но отъ такова отишаване грошоветѣ въ тѣхнитѣ джебове не се връщаха.

Единъ отъ другаритѣ на Данко, бевъ да се смущава ни най-малко, рече:

— Мирморатъ, но плашатъ; вѣй вече ги навикнахме къмъ първийтъ артикулъ и най-главната тѣхна длѣжностъ — да висатъ даянциитѣ; намъ ни трѣбватъ пари; като имаме пари всичко ще стане по нашата воля.

Той захвана да разказва че единъ драгунскѣй офицеринъ, нѣкой си Италианецъ, намѣрилъ за да се упражняватъ балонитѣ и изнамѣрилъ неимовѣрно смъртоносна картечица, така щото Турцитѣ за такава немислица му заплатили скъпо, че врискравитѣ Турци не могли да